

Helmut STÜRMER s-a născut pe 7 februarie 1942, la Timișoara, și în același oraș a absolvit Liceul „Nikolaus Lenau”. În 1967, și-a susținut Examenul de Stat la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, ca student al profesorului Paul Bortnovski. Între 1968-1977, este scenograful Teatrului de Stat din Sibiu și al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”. Colaborează, în București ori la Cluj, Brașov, Iași, Pitești, Ploiești, Sibiu, Timișoara, la spectacole realizate de regizorii Dinu Cernescu (*Hamlet*, Teatrul „Nottara” – Premiul Uniunii Artiștilor Plastici, 1974), Liviu Ciulei, Ivan Helmer, Sanda Manu, Vlad Mugur, Dan Nasta, Alexandru Tatos și Ioan Taub. Semnează decorurile unor filme de lung-metraj de referință: *Nunta de piatră* și *Duhul aurului* (regia: Dan Pița și Mircea Veroiu), *Dincolo de nisipuri* (regia: Radu Gabrea), *Rătăcire* (regia: Alexandru Tatos) și *Tânase Scatiu* (regia: Dan Pița).

În 2000, i se acordă Premiul UNITER pentru întreaga activitate, iar în 2001, un alt Premiu UNITER îi revine, de data aceasta, pentru scenografia spectacolului *Așa e (dacă vi se pare)*, montat de Vlad Mugur, la Teatrul Național din Craiova. În 2004, este distins cu Premiul Uniunii Artiștilor Plastici.

Carierea lui Helmut Stürmer se derulează cu un succes incontestabil și peste hotare, începând din 1971, când, la invitația Teatrului Municipal din Köln, realizează scenografia spectacolului *Și lumina luminează în întuneric* de Tolstoi/Böll, în regia lui David Esrig. În 1975, pe aceeași scenă, colaborează la montarea lui Roberto Ciulli cu *Pălăria florentină* de Feydeau. Un an mai târziu, la Kammerspiele din München, semnează scenografia spectacolului lui Liviu Ciulei, *Azilul de noapte* de Gorki, titlu reluat în 1977, în aceeași formulă, la Old Tote Theatre din Sydney. În 1977, se stabilește în Republica Federală Germania. Lucrează la Stuttgart, Viena, Düsseldorf, Zürich, Hamburg (*Troilus și Cresida* de Shakespeare, în montarea lui Leander Haufmann, 1993), Leipzig, unde începe o consecventă colaborare cu regizoarea Konstanze Lauterbach, pe texte de Brecht și Goethe. Împreună vor lucra și la München, Bremen, dar și la Burgtheater sau pentru Wiener Festwochen.

Iată câteva repere importante din această etapă a carierei sale: *Maestrul și Margareta* de Bulgakov, la Théâtre de la Ville din Paris, în regia lui Andrei Șerban (1983) și *Arden de Feversham* de Thomas Arden, în regia lui Lucian Pintilie, pe aceeași scenă (1984); *Ispitele Sfântului Anton* de Flaubert, coproducție Teatrul La MaMa din New York–Theater im Turm, Frankfurt/Main, în regia lui Nicky Wolcz (1986).

Din 1977, continuă, într-un ritm de cel puțin o producție pe an, excepționala sa colaborare cu Vlad Mugur, la teatrele din Konstanz, Würzburg, Esslingen, München, Münster. Dar împreună vor realiza și montări antologice ale spectacologiei noastre postdecembriste: *Livada de vișini* de Cehov și *Crima din strada Lourcine* de Labiche (1998), *Așa e (dacă vi se pare)* de Pirandello (1999), toate la Teatrul Maghiar din Cluj. Ultimele două titluri sunt reluate la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț și, respectiv, la Teatrul Național din Craiova. Remarcabila lor colaborare se încheie în 2000, odată cu *Hamlet*, pe scena Naționalului clujean. (În anul 2001, Vlad Mugur avea să se stingă din viață)

Din teatrografia lui Helmut Stürmer nu poate lipsi nici numele lui Silviu Purcărete, o altă prietenie artistică exemplară și durabilă, „inaugurată” în 1997, cu *Trei surori* de Cehov, la Théâtre de l'Union din Limoges, continuată cu *Bacantele* de Euripide, la Burgtheater din Viena (1999), *Poveste de iarnă* de Shakespeare, la Teatrul din Bergen (Norvegia, 2002), *Orestia* lui Eschil, la Oslo (2003), *Violențele lui Scapin* de Molière (creat pentru Chichester Festival Theatre, în 2005) și *Troilus și Cresida* de Shakespeare, la Teatrul „Katona József” din Budapesta (2005), dar și spectacole de operă: *Castor și Pollux* de Rameau (2003) și *Satyagraha* de Philipp Glass (2004), *Evgheni Oneghin* de Ceaikovski (2005), *Visul unei nopți de vară* de Benjamin Britten (2006), toate la Opera din Bonn.

O altă colaborare remarcabilă, deși mai recentă, este cea cu regizorul Tompa Gábor. În 2004, semnează scenografia pentru *Noul locatar* de Eugène Ionesco, la Newcastle Playhouse, dar și pentru *Ubu dezlănțuit* de Alfred Jarry și *Ce zile frumoase!* de Samuel Beckett, la Teatrul de Comedie. La ediția din 2006 a Festivalului de la Sibiu, cei doi prezintă spectacolul *Rinocerii* de Ionesco, producție a Teatrului Național „Radu Stanca”.

În decursul anilor '90, Helmut Stürmer semnează, de asemenea, decoruri de operă și la Basel (*Turandot* de Puccini, 1997), Karlsruhe (*Olandezul zburător* de Wagner, 1998) și București (același titlu, în regia lui Beatrice Bleonț, 2000).